હસીન ચતરા.

યાને

ચતરા બકાવલી

તસ્નીફ કીયા હુવા

હાજી. મુનશી શેખ દાઉદ વાહીદ.

મુંબાઇ:

"ભુલેશ્વર છાપખાનેમે" છાપા ગયા.

ઇ૦ સ૦ ૧૮૯૩.] [સને હીજરી ૧૩૧૦.

કસીદએ તારીખીયા અઝ મુનશી વાફીદ.

કસીદા.

મે ર મુશ્ફીક ઔર મેહરબાં નેકતીનત નેક નામ;
હ એં કીતાબોંકે વો તાજીર ખુશસીયર આલી મુકામ.
તા લીબે અહલે હુનર હયે ઔર હયે અહલે કરમ;
જ હદ ઉનકે સબ મતાલીબ આયેં બર રબ્બે અનામ.
મ રહબા માનીંદ માહો મેહરકે મશહુર હયે;
ના મેનામી ઉનકા હરએક શહેરમેં હરસુબ્હો શામ.
દા મમેં મુરગે તીજારત ઉનકે હયે સુબ્હો મસા;
સ રસે સદકે હોતી હયે ઉનપે સખાવત બસ મુદામ.
ભ ર ગયા હયે બાદએ અખલાકસે બસ ઉનકા જામ;
ગ રબોહત હયે ઝીલીયાકત નેકતીનત નેક નામ.
વા હ "ભુલેશરપે" કયા મતબા નીકાલા હયે અજીબ;
ન ફએ આલમકે લીએ કએસા કીયા હયે ખુબ કામ.
દા ખીલ ઉસમેં કરકે સદહા રૂપીએ આલી સીફાત;
સ બ પરેસોંસે નયા ઉસકો બનાએ નેક નામ.
કાટકે અઅદાકા સર "વાફીદ" દુઆ એ માંગ તુ;
હુતફે હકસે યે પરેસ હો આજ કલ મશહુરે આમ.

સને ૧૩૧૦ હીજરી.

બનામે યઝદાં.

ચતરા બકાવલીના ગાયનો.

૧—રાજીન્દર રીમ ઝીમ જુમ જુમ—એ તર્જ.

સખ—રાજીન્દર દીમ દીમ તુમ તુમ તનનનન,
દાની દીના દરદીમ દાન્ના તદરેદાની—રાજીન્દર.
તનાદુમ તનાદુમ તનનનનનનન દરા દરા દીમના દરાના,
ગમાપધ ગમાપધ ગાએં બજાએં દીરદીમ દીર દીર;
ધા માપાધા માપાધા માપાધા દીરદીર દીન્ના માપાધા,
દીન્ના દેરતુમ દીન્ના દેરતુમ જગબ્રહમ બડે જગધર
દીતા—રાજીન્દર.

૨—કયા સોહાએ રંગે જો મોરા રંગ—તર્જ.

ચારોંપરી—જગ લુભાએ રંગોંમે મોરા રંગ,
હમરેહી રંગસે ખીલે હરેક રંગ—જગ.
નીલમપરી—મુજ નીલમકા રંગ અજબ હએ,
બારીશકી રૂતમે ચમકે સો મોરા રંગ—જગ.
પુખરાજપરી—રંગોમેં આલા પુખરાજ પ્યારા,
રૂતમે ખીઝાકે જમકે સો મોરા રંગ—જગ.
લાલપરી—લાલકે રંગસે રંગે શફક હએ,
બાગો બહારમેં ચમકે સો મોરા રંગ—જગ.
સબ્ઝપરી—સબપર બાલા મંએ સબ્ઝપરી હું,
હરએક રૂતમે દમકે સો મોરા રંગ—જગ.

૩—એ રંગી રંગેતુ રંગત નીતરંગ રાગ—તર્જ.

ઈંદર—એરંગી રંગા કયા રંગત વાહ રંગરાગ દમકત,
કહો ચમકત તુજસે કઓન આલા—એ.

કીએ કયા રંગ રંગ અજબ બેરંગી તેરે રંગકા કયા કહેના,
અજબ કરત હુએ બાત રસેલી કએસા એ બેરંગી
રંગ નીકાલા—બેરંગી.

૪—આદમમેં યે સીફત સુનાકે રાજાકે ગુલશનમેં—તર્જ.

બકાવલી—આદમકા યે વસ્ફસુનાકે રાજાકી મજલીસમે
પસંદ આઇ હું—આદમકા.
આજ મંએ પરીયોંકી રાજ બની હું,
માલીકે તખ્તો તાજ બની હું;
આદમકે નએ રંગ નએ ઢંગ દીખલાકે—રાજાકી.

૫—અએ મહારાજ સુનીએ કહાની—તર્જ.

સબ પરીયાં—સુનીએ મહારાજ ઇસકી કહાની,
હો ગઇ ઇશકમેં યે દીવાની;
કીયા ગએરોંસે ઇશકે નેહાની,
કીયા ઇનસાનકો દીલજાની.
ઈદર—તુજકો કયા સુજા અએ બદ કરીના,
સાફ થા ઝંગે ઉલફતસે સીના.
સબ પરીયાં—હો ગયા સખ્ત અબ ઇસકો જીના,
બખ્શીએ ઇસકા સબ ગુનાહ કીના.

૬—દુર દુર ઓનારી નાકારી આઝારી બાઝારી—તર્જ.

ઈદર—દુરદુર નાકારી હઝારી બાઝારી ઓ નારી દુરદુર—દુર.
તુજ પરીકા નુર કયા નહીં મીલા સારે જીનોંકા નુર કયા નહી મીલા,
અજબ અજબ બશરસે તુને શરસે તુને બે હયાસી પ્રીત કરી;
જાએ ગીરી ગમાયા તુને નામ નારી કીયા ગુરૂર દુરદુર—દુર.

૭—ચંદે મહેતાબ ડુબી ગદે તાલાબમે—તર્જ.

સબ—માહે તમામ ડુબા ચાહે હીજાબમે,
અલ અમાન અલઅમાન અલ અમાન અલ અમાન
હાએ વાએ હાએ વાએ—માહે.

અપ્સરે બહેતર, સરવરે અનવર, ખોએ સબ જોહર
ગુલે અબ તરપર, દીલબરે ઇંદર, પરીયોંકી અપ્સર,
બડી મહા સુંદર, હુઇ અબ કમતર, હમ કઓમોસે
રીશતા તોડા, જીન્નાતોંકા નાતા છોડા, પરીયોંસે
હએ મુંહકો મોડા, ઇનસાનોંસે નાતા જોડા,
હાએ વાએ હાએ વાએ—માહે.

૮—યા રબ હાલ ખુલ જાવે—તર્જ.

બકાવલી—અએ બાલીક હાલ બતલાદે તુને કીયા કીયું,
ઇશકયે પએદા કએસા સુનાયે નામ ધુમધામસે,
દેખ દેખ દેખ હુએ હોશ ગુમ સુધ ગુમ—હાલ.
પાની હુવા હએ દીલ ગલગલકે જાન હએ સીલગી
અબ જલંક સબ હએ દુશમન જગ હએ બએરન
નીત ગંમ સહું હમ હમદમ રહે કમ—હાલ.

૯—કોઇ લેના એગ ખબરીયા—તર્જ.

બકાવલી—મેરી લેના જલ્દ ખબરવા જીયા મોરા દુખાએ,
ઇનસાં ઇશકમેં હાં લટક પટક મારો નહીં,
બીન દેખે ચએના—મેરી.
અરે આઓ મનાઓ મનાઓ મનાઓ રોઝો શબ
હએ દીન રએન પડા ઇસકો કયા કહેના—મેરી.

૧૦—ઓ બદકાર ઓ મગરૂર ઓ બદનામ—તર્જ.

ઈંદર—ઓ મુરદાર ઓ બેનુર ઓ બદકાર ઓ મગરૂર,
દુરદુર જલદી દુર સરતા પા હએ પુર કુસુર.
સંખ—દુરદુર બદશઆર તુફ હએ તુફ હઝાર બાર.
ઈંદર—બંન તુસંગ નાબકાર આપે તનસે પુર ગુરૂર.

૧૧—કોઇ હાલ કહો જાકે—તર્જ.

તાજુલમુલુક—મેરા હાલ કહો જાકે,
ઉસ પરીકો સમજાકે—મેરા.

કઓન ખબર દે તેરી અયે જાની કઓન બતાએ નશાન,
કહા તુજે મંએ ઢુંઢું જાન હુએ યે અરમાન યહી હુએ ધ્યાન—મે.
અયે મુરગ હવા તુમ ઉડતે હો હરએક જગા પર દુર,
કહીં દેખીવો મેરી હુર મહે પુરનુર મંએ હું રંજુર—મેરા.
સુનોતો બહરે ખુદા દરખતો મંએ કરતા હું ફરીયાદ,
ગયા કીધર મેરા શમશાદ હુએ ઉસકી યાદ કરો ઈમદાદ—મે.
ફલક તુ ફટજા ઝમીન ફટજા મીલે મુજે ઈસરાર.
કંહા ગઈ મેરી ગુલનાર મેરી દીલદાર ગુલે બેખાર—મેરા.
સબાતેરા ગુલશને જહાંમે બોહત બડા હુએ નામ,
મીલે અગર મેરા ગુલફામ તુ કહે પએગામ મેરા કર કામ—મે.

૧૨—દીલમીલ ફમજુમ કરોજી સએર—તર્જ.

સબ પરીયાં—મીલદીલ ઝુમ ઝુમ કરો યે સએર—મીલ.
દેખાએ ભાલીએ કુદરત સીંગાર ન્યારી હયે ધરતી પર,
સજતી પરવર દીગારકી ફુલવારી—સએર.
ધ્યાનકી ગયાનકી ઓર બાગકી જલક ચમક અજબ બાનપર,
બસ ફુલકી બાગકી નહેરોંમે ફડક ફડક ગઝબ બાની,
હીકમત યક યક કુદરત ગીન્નાસુન અત નુદરત ચટપટ ચુન્ના—સ.

૧૩—દીલ જાનીકો પાએ ખુદાયા ચેરા તેરા કએસે—તર્જ.

તાજુલમુલુક—બંદા તેરા ઉસ પ્યારીકો પાએ ઈલાહી કએસે,
જંગલ જંગલ કબતક અયેસા ચેરા તેરા ભટકે;
નહીં કુછ ચલતી હયે મઓલા સંગત મેરી છુટી એેવા.

૧૪—અજબ નહીં અકસીર તુમારી ખાકકો ચાહે ઝર કરદે—તર્જ.

તાજુલમુ—તુમારીયે અકસીર અયે પરીયોં સંગે સીયાહકો ઝર કરદે,
અજબ નહીં ગર કોઈ પરી એપરકો ઉડા બરતર કરદે.
પરી—કયા હયે તેરા હાલ ઝરા તુ પહેલે હમકો ખબર કરદે,
અજબ નહીં જો હમમેંસે કોઈ શબકો તેરે સહર કરદે.

તાજુલ૦—પાસ બકાવલીકે ગરમેરી તુમસે કોઇ ગુઝર કરદે,
સુન્જ એપર એકસકો ગોયા દુનયાકા અપ્સર કરદે.
પરી—સંગલમેં હયે પ્યારી તુમારી ક્યોન વહાંપે ગુઝર કરદે,
સુન પાયે ગર રાજીંદરતો હમકોભી પથ્થર કરદે.
તાજુલ૦—કોઇ પએદા ક્યોલ કરે હયે કોઇ હમસે ડર કરદે,
જામે ખુશીગર તુમસે કોઇ દેતા હયે તો ભર કરદે.
પરી—બાતં પરીકી તકરીરોંસે આદમ બંદ યકસર કરદે,
તખ્તે પરીકા થામ લેપાયા માદેર વહી તુજપર કરદે.

૧૫—ખુદાકો દીનરાત જપતે રહો—તર્જ.

સબ જોગી—ખુદાકી નીસદીન સુમરન કરો, બચન હરપલ યે કાયમ રખો યે સુનો. મનધરો જપ કરો, દમ સહો, ડર રખો, ભજન કર નીસદીન વાકો—નીસદીન.
શુધ બચનરખ શુધ બચનરખ અયે ગુની ઝરકા ધરકા દરકા સુમરની મોહની કર નીરગુની તુ હરજગા સુસતી જાહેલી દુર હોવે અન સુની રખ્ખે હક તેરી બની રંજે દુનયાયે ફની જાયે એક પલમેં છની કીજે ખુદાકી યાદકો—નીસ.

૧૬—ખુશ રહો ખુશ રહો જાઓ અયેશ મનાઓ—તર્જ.

સબ જોગી—સુખી રહો સુખી રહો જાઓ રંગ મચાઓ સાજનમેં બયેઠો નીરગુની શબ્દ સુનાઓ—સુખી રહો.
સુખી રહો પ્યારે યાર હમારે અયે દીલ આરે જાઓ સબ સરદારી ઓર સાલારી જગ દીલદારી પાઓ ગુલકારી પાઓ—સુ
અયે અપ્સર અયે ગયાની પ્યારે કર સુમરન દીલ જાની પ્યારે તુખુરશીદસાની પ્યારે કીજેગા સુલતાની પ્યારે—સુ.

૧૭—અયે પીરે ઝીશાન ઇસ અહેસાનપે કુરબાન—તર્જ.

તાજુલમુલુક—ઝીજાહ વઝીશાન યે અહેસાનપે દીલ જાન હયે કુરબાન યે ફીદવીયે હયેરાન થા વીરાન પરેશાન ખાનદાનસે, કદરદાન મહેરબાન મીલે ખુબહી ઝીશાન આનબાનસે, હું મસ્ત કીએ અહેસાન અયે ઝીશાન—ઝીજાહે ઝીશાન.

૧૮—મુદ્દતો બનમેં ફીરા કયેસ કભી બન બન કર—તર્જ.

તાજુલમુલુક—બરસોં સહેરામેં ફીરા કયેસ રંગીશબન બનકર
મીરલે ફરહાદ ફીરા કોહકા દુશમન બનકર
કાબગે ઇશકમેં બરસોં ફીયા અલ્લાહુ અલ્લાહ
બૈઠા હું આબ દરે મંદીરપે બીરહમન બનકર
કીસતરહ ગેદીન ગુઝારૂં કયા કરૂં સનકો ઇસમંદીરપે મારૂં કયાકરૂં.

૧૯—મંએ બેચારી દુખ ભરી દુખ્યારી બે નએન—તર્જ.

બકાવલી—મંએ દુખયારી ગમઝદી બેચારી બે નએન,
રેજયારે પાતી હું નીત અંધીયારા દીન રએન,
ચમચમચમકા કુદરતી આજ યે કયેસા નુર,
દેખકે જીસકો આંખને જાના શોઅલએ તુર.

૨૦-મોરા મન લાગો ધડકનરે—તર્જ.

તાજુલમુલુક—મોરા દીલ લાગો ભડકનરે ના જાનું કાહે ડરત,
મોગી જાન ધુસ ગુંજે બનબન હુએ શામસે કયા
ધુમ ઓર તઓર સનસન કાંપત કાંપત થરથર મન
તન દનદન હાંપતા હાંપતા ઝમાના જાના હમતો
મગર પીયારી નજાની—મોરા.

રસીલે છબીલે ચલે હમવલે ગમઅલમ સતાસતાકે
મારે બલાસે સે પાલે હરધર ફીરના બીચારના સર
બનબન ફોડે યાં યે દીરદીર દુસ દીરદીરદીરદીરદીર,
દાંન દુમ દીરદીર હાએ વો પ્યારી નજાની—મોરા.

૨૧—મીટીપરી પહાડસા ઢેલ મીલા—તર્જ.

બકાવલી—મરીપરી પહાડસા બોજમીલા અયેસે ન દુખદેખે—મરી.
ઇંદરકી નગરીસે બંધવાઇ પથરીસે અયેસા,
ન મંએ જાનતીથી મુશકીલ હો જાનપે—મરી.
ઊમ્ર કટી દુખીયોંમેં નામબુરા સખીયોંમેં મારી,
ગઇ ઊલફતમેં જે સે યે દુખ જીપે—મરી.

૨૨—હાએ યે રોગ પરીકો હએ કએસા—તર્જ.

તાજુલમુલુક—વાએ યે દુખ પરીકો હએ કએસા.
દુનયામેં દુખ હએ ના અયેસા તનપે દુખ સજનકા
ડારે કોઇ નહી ઇસકે જયેસા—વાએ.
વાએ ખુદાયા કહાં મંએ જાઉં કીસકો દુખ બતાઉં,
મનમેં આતા હએ પથ્થરસે સર ટકટાઉં—વાએ.

૨૩—ચંદપે ગહન અજબ પડા—તર્જ.

બકાવલી—હમપે યે સીતમ અજબ પડા કયા યે જંગ્ગી
ગઝબ પડા તેરા ધ્યાન કીયું કર કહો જાને પરીકો—હ.
તનપે મેરે સંગ પડા નયા દુખ સીતમ હુવા,
મેરી જાન કયું કર કહો જાને પરીકો—હમપે.

૨૪—હયે હયે ભારી આફત ઉતરી—તર્જ.

તાજુલમુલુક-હયે હયે કયેસી ઝહમત આઇ બુધ સગરી
બીસરાઇ વાયેખુદાયા કીસજાજાઉં કએસે ઢુંઢું બેદાદનગરી-હ.
રતીયન રોવત ગુઝરી સબ નીસદીન હમરી એક બીમારી,
સઓ લાચારી બેપર બેદર હું વાએ પરી—હએ.

૨૫—પ્યારે જાઓ રએન બાકી થોડી હયે—તર્જ.

બકાવલી—જાની જાઓ રાત હયે થોડી હએ,
દુશમન આયોરે સહરકા આકે અલમને મનઘેરા—જાની.
હયેહયે દેર હોતીજાતીહયે જલીજાન સારી જાતી હયે—દુ.
દુશવારી હયે કયા જાનીયે આધીરયેન યહાં આઇયે—દુ.

૨૬—યેહો જાના યેહો રોગી—તર્જ.

તાજુલમુલુક—યેહો પ્યારી યેહો જાની કયાયે જાના
ભેજ દેના ભેસ બનાકે મંયે લેને આયા—યેહો.
હમને હયે ઠાના ખાક મીલાયે કામ કરીયે
અલ્લાહ નામ લેના—યેહો.

૨૭—જાનકી અમન પ્યારે જાઓરે હો છેલ હમારે.

ખકાવલી—હોવેગા અમન જાની જાઓરે હો લાલ હમારે.
હો ભલા અરે ઓ હાં લાલ હમારે ઓ સજની પીઆરે હો
આપને હયે મનમારે હોલનડારા હું મંએ વારી,
હરપલ અગન રહી—હો ભલા;
તનકા પથ્થર નટલેરે પ્યારે કઇ યેક સાલ,
સુખહતલક હમ સાથ રહે ઉસે છુડાના હયે જંજાલ—હો.

૨૮—ગર આપકે ખાતીર મેરી દુનયામેં યે તદબીર હો-તર્જ.
મેરે લીયે ગર આપકે ખાતીરસે યે તદબીર હો.
હાથોંમેં બેડી હો મેરે ઓર પાઊમેં ઝનજીર હો.
આંખોંમેં ચુભતે તીર હો ગરદન ઉપર શમશીર હો.
ઝીંદા માલે સુલી મીલે ઓર મઓત દામનગીર હો.
બાદે અજલભી જાનપર રંજો બલા તાબીર હો.
મેરે લીયે મહશરમેંગર દોઝખ નયા તામીર હો.
ઇન બાતોંસેભી બાતગર પ્રહમો ગુમાંસે દુર હયે.
મનઝુર હયે દીલબર મુજે મનઝુર હયે મનઝુર હયે.

૨૯—મુજે નાદાન તુ અયે જાન ન જાન—તર્જ.

તાજુલમુલુક—પ્યારી નાદાન મુજે તુ ન જાન, જાની રખના
ધ્યાન, રખના ધ્યાન, રખના ધ્યાન—નાદાન.
હું મંએ હયેરાન નાલાન પરેશાન, બહેતર હયે,
યાંકા રહેના મુશકીલ હયે બાહીર જાના દીલબર
જાના કહેના જાના ઇસ જાનેમેં કયા હયે જાના
હું જાનસે અયે જાન કુરબાન રખધ્યાન રખધ્યાન—ના.

૩૦—હયે હયે યે બદન જોથા નીગોડા પથ્થર—તર્જ.

ખકાવલી—હયે હયે અબ બદન જોથા યે સારા પથ્થર,
સારાથા જાનદાર થોડાથા પથ્થર,
હયે હયે ઇસ દીલપે તુને મારા પથ્થર,

પથ્થરકે તનપે ઓર ઉતારા પથ્થર,
હયે હયે ઇંદરને કીયા તન પ્યારા પથ્થર,
હુવા સારા તન હાયે હમારા પથ્થર,
હયે હયે હયે અજબ એચારા પથ્થર,
સબ સાથ મેરે હયે ઉમ્ર ગુઝારા પથ્થર.

૩૧—હમ દીલ કીસી પરીસે ન હરગીઝ લગાયેંગે—તર્જ.

તાજુલમુલુક—દીલ અપના હમ હસીનોપે હરગીઝ ન લાયેંગે,
બકાવલી—હમબી અલગ હસીનોંસે ઘરકો બનાયેંગે,
તાજુલમુલુક—બુત પુજને ન દયેરમેં ઝીનહાર જાએંગે,
બકાવલી—હમ ઉંટ ઇંટકી પરે મસજીદ બનાએંગે,
તાજુલમુલુક—મંદરસે દીલકે ઓર કહીં હમ ન જાયેંગે,
બકાવલી—જીનકો ગરઝ હો લાખ વો ખુદ દઓડે આયેંગે,
તાજુલમુલુક—હમસરકો ફોડ કંવેસ રવીશ જીસે જાયેંગે,
બાતેં નતલ્ખ શીરીંકી હરગીઝ ઉઠાયેંગે.
બકાવલી—સરકો પટકતે કયેસેહી ખુદ પીછે આયેંગે,
પહેલેહી જાને શીરીં હમ અપની ગવાયેંગે.

૩૨—બાદે બહારી આકે પુકારી ગુલકી સવારી આતી હયે-તર્જ.

સબખ્વાસેં-બાદે સબાને ગુલસે કહા ગુલબુલકી સવારી આતીહયે
રાજકુંવારી રાજ પીયારી રાજ દુલારી આતી હયે.
સબ ગુલશનમેં હયે ગુલકારી અયેશકી બારી આતી હયે.
બહેતર, ગુલેતર, રખો દામનભર, કરદો નછાવર, મહે
અનવરપર, દીલબરે સુંદર, સરવરે બરતર, અપ્સરે
ખુશતર, પરીયોંસે બહેતર, બદરે મુનવ્વર, બયેઠે મસ-
નદપર, હયે નાઝુકતર, ગુલસેબી બરતર–બાદે સબાને.

૩૩—સઇયાં કાહે પઇયાં તોડે છઇયાં પ્યારી છોડ—તર્જ.

સબશાહઝાદે—પઇયાં કાહે સઇયાં ફોડે ભઇયાં વારી છોડ–પ.
હમને યે અપ્સરી બરતરી છોડી ઉસને સરવરી છોડી,
સારી મનસા અબ તોડ—પઇયાં.

ઉમીદ હમારી પ્યારી કર ગમખ્વારી પ્યારી હયેરત હયે
કર જોડ—પઇયાં.
હમરી દુલારી ચશમે હયાસે હમકો ન દેખત ઓર મન ન
ધરત હરપલ મુંહ મોડ—પઇયાં.

૩૪—દીલપર છાયે અનરીત પીત બાત છુપત—તર્જ.

ચતરાવત—મનપર આયે અનઢંગ પીત રીત રહત બાત કબ
નઇ નઇ—મનપર.
બનત મન તંગ નીરસકે તનમેં દીલ નીત ભટકત ધટધટ ફુકત,
ઓર હરઆન ભટકત હાયે હરકત કઇ કઇ—મનપર.
જીસજા મજનુંસા દીલ કાંપે ધરધર વો પલ છીન નીસદીન બન
લએલી મન તંગ હુઇ આન આન મન લેત સખી અબ કયેસે
કરૂં રામ રામ કયેસે કરૂં રામ હાયે સારી લાજ આજ,
ગઇ ગઇ—મનપર.

૩૫—કોઇ મનભાવરે લાગોરે કીયું કર કરૂંરે ઇલાજ—તર્જ.

ચતરાવત—મોરે દીલ કોઇ ભાવેરે કયેસે કરૂંરે ઇલાજ—મોરે.
નઇ નઇ બતીયાં દીલ આવેરે સાહેબ રાખ તુ લાજ—મોરે.

૩૬—કોઇ દુનયામેં નીરાલા નહીં મરદોંસે હયે બાલા—તર્જ.

નીરમલા—નહીં આલમમેં નીરાલા કોઇ મરદોંસે હયે આલા,
ગુલશને ખુબીકા લાલા હયે વહી મરતબે વાલા;
રૂતબા હયે ઉસકા દુબાલા રંગતોમે હયે નીરાલા,
ઉસે હરવખ્તમેં આલા રખે અલ્લાહ તઆલા.

૩૭—અજી ઓરતસે નીરાલી નહીં ગુલઝારમેં બાલી—તર્જ.

ચપલા—નહીં ઓરતસે હયે આલી ગુલશને હુસ્નમેં ડાલી
જો હયે રૂખસારોંપે લાલી ઉસમેં દેખી નબાલી
કયા અજબ રાહ નીકાલી હયે વહી રંગ તો વાલી
ઉસે હરવખ્તમેં આલા રખે અલ્લાહ તઆલા.

૩૮—મોહે ચકતાઇ હરકી ધ્યાનમેં પરી—તર્જ.

ચતરાવત—મંએને ચકતાઇ હક્કી જાનલી સખી—મંએને.
વો આલા મઓલા અઓલા મઓલા બાલા આલા રંગતવાલા
પ્યારા અલ્લાહ—મંએને.
મોતી બીન સદપ સદપ બીન મોતી કયા મોતી કયા સદપ રહે
ધ્યાન ગુલબીન ચમન ચમન બીન રૂહ કયા જાન રહે—મંએને.
બુલબુલ બીન ચમન ચમન બીન બુલબુલ કયા ચમન રહે,
ગુલશનબીનપબાનપબાનબીનગુલશનકયાગુલશનકયાબુલબુલરહે-મં.

૩૯-ઘડીમેં જીસ દમના હો કમાની ચલેને ચકકરકી જાંશીશાની-તર્જ.

ચતરાવત—ચલેન ચકકરકી જાંશીશાની ઘડીમેં હોવે નજબ કમાની
નીકમ્મી રહે જાયે વો કમાની જો જાયે ચકકરસે કુછ નશાની.
સમજ ઇસી તરહ ઔરતો મર્દસે જહાંકી ઘડી ચલાની
નીકમ્મી હયે સારી જાં શીશાની નહો જો દોનોંમેં ગેક જાની.

૪૦—અબતો દુનયાકી ઘડી મુજકો ચલાની ચાહીયે—તર્જ.

નીરમલા—આગે આલમકી ઘડી મુજકો ચલાની ચાહીયે,
દીલકે ઇસ ચકકરકો અબ કોઇ કમાની ચાહીયે.
બંદ હોગી ગર ઘડીતો ખાએગા સામાન ઝંગ,
ઝંગ જબ ઉસકો લગા તો હયે નીકમ્મી એદી રંગ.

૪૧-ખુબ તેરી બાત અબ મેરે સમજમેં આઇ હયે-તર્જ.

ચતરાવત—બાતેં સબ તેરી સમજમેં અબ હમારે આઇ હયે,
તુ જો ચકકરસી કમાનીકે લીયે ચકરાઇ હયે.
કામમેં નેકીકે શીર કીયું દેર યે ઠયેરાઇ હયે,
પઝલે હકસે તેરે ઘર બયેઠે યે નેયામત આઇ હયે.

૪૨—જો તુ ગુન સમજત હમરે મોરી સખી—તર્જ.

ચતરાવત—ગર તુ ગુન જાનત સુન પ્યારી હમરી સખી
જયેસા પ્યારા વો દીલઆરા નઝર આયા અયેસા કોઇ સનમ
પાયા બોલો સચ્ચા સચ્ચા બોલો—ગરતુ.

કોઇ ન દેખા ઉસકે જયેસા હું મંએ ખાતી ઇસપર
સઓગંદ પાયા ન અયેસા કોઇ દીલબંદ પ્યારે હમરે.
કીજે ગયાન કીજે ધ્યાન લો પહેછાન વો ઇનસાન,
નહીં ઝીશાન હયે ગીલમાન—ગરત.

૪૩—પીઅરવા પ્યારી મન ભાયોરી હમ ચલેંગે-તર્જ.

નીરમલા—સજનવા પ્યારે દીલ ભાગો હાં હમ ચલેંગે ઝરૂર.
જનાબતક દમમેં ફર ડાલે ભંજન મગન મદન મોહન
સાજન ભુલાયોરી—સજનવાં.
દીલ ઉતારલીયો પ્યાર હમકો કરે ઝીશાનકો લહેના સજના,
કહેના હમનારે ઝટપટ લાઓ અબ દેર નકર સમજકર
મોહન સાજન પાયોરી—સજનવાં.

૪૪—જબકે કલંદર બનબન ફીરકર બંદર લેકર આતે હયે-તર્જ.

તાજુલમુલુક—સારે કલંદર જંગલ ફીરકર બંદર જબ લે આતે હયે
હરદીન હરપલ તાલી બજાના બંદરકો સીખલાતે હયે.
મુજકો દીખલાયે કીયું નાદીર તુંને બંદરીયાકે ખેલ,
મંએ હું ભોલાભાલા ભાયે કબગે તારા ખેલ,
ઇનસાનોંકો હયેવાનોંસે કહેદે કબ હયે મેલ—સારે.

૪૫—કીસ ભોલે ભાલે દેસકે રહેનેવાલે હો તુમ-તર્જ.

નીરમલા—કઓન નેક ભોલે ગાઊંકે રહેનેવાલે હો તુમ,
અલ્લાહવાલે—કઓન.
દેત બંદરીયા કીસ જા તાલી કીસસે સુની યે બોલી ભાલી હો તુમ
અલ્લાહવાલે—કઓન.
નામ હુઝુરકા મુજકો બતાઓ કૌન મુકામ હયે જલ્દ સુનાયો હો તુમ
અલ્લાહવાલે—કઓન.

૪૬—સંગલ જંગલ મંગલ હો ગયો-તર્જ.

નીરમલા—જગત મગન મગન હો ગયો હુવા જો ગુઝર તેરા,
ગોહર પથ્થર કંકર હો ગયા પડા જો અસર તેરા—જગત;

રહમ કરમ તેરાહી સાજન જાનત દીલ મેરા,
નાહક હમરી સીફત કરત બડકે હુન્નર તેરા—જગત.

૪૭—કંહાં તુમારી ડુપટીયા કંહાં હમારી શાલ—તર્જ.

તાજુલમુલુક—ઝરાસી તુમરી ડુપટીયા બડી હમારી શાલ,
કંહા પે જુની રૂમલીયા કંહા નયા રૂમાલ,
તુમારી ઉસજા હયે અકલગુમ જીધર હમારા ખીયાલ,
હયે સુરજ આગે દીયેકી રઓશની કંગાલ,
અરી ઓ મતવારી ઝબાં ધુલવા ડાલ હયે રૂખ મેરા,
ચંદા સુખન તેરા ગંદા કભી ફંદમે આયે ન બંદા,
નઝર બનવા ડાલ—અરી ઓ.

૪૮—તુમારે કઓલસે સાબીત હયે ઓરતે કંગાલ—તર્જ.

નીરમલા—તુમ અયેસી બાતોંસે કહેતે હો ઓરતેં કંગાલ,
વલે હયે સીફલે કે ખાતીર જવાનોંકા યે હાલ,
હુસ્ને ઓરત દેખકે બસ બીલબીલાતે રહે ગયે,
શહેદપર મીસલે મગસ બસ બીનબીનાતે રહે ગયે,
અરે વો મસતાને ઝબાં ધુલવા ડાલ ફટી તેરી પગડીનયા
મેરા જામા નયે જામેપે પગડી અમામેંકાબી
બીકવા ડાલ—અરે.

૪૯—દીલ રાઝી કરના બંદોંકા તાઅત હયે—તર્જ.

નીરમલા—દીલ ખુશ કરના હરયેકકા યે તાઅત ઠયેરી મઓલાકી,
ઇઝઝતઠયેરી અઝમતઠયેરી ઉકબાકી યેહી તાઅતઠયેરી મઓલાકી
આલીકકે જો પ્યારે ઠયેરે કયા સમજ્નેજી માલીક ઠયેરે સાહીબ
ઓર મઓલાઇ જબ આદત ઠયેરી મઓલાકી—દીલ.

૫૦—અયેસે ધોકા દેનેવાલે મંયેને લાખોં—તર્જ.

તાજુલમુલુક—અયેસે વાહી બકનેવાલે બોહતેરે હયે દેખે ભાલે-અ.
અયેસી હુશયારી દીખલાનેવાલે ચાલાકી જતલાને વાલે,
બાતોંમેં ફુસલાને વાલે ધોકોંમેં ઉલજાને વાલે—વાહી.

અયેસે અપને દીલકે સમજાનેકો બસ જાનેતુ બસ જાનેતુ
મુજપરજો કુછ બીતી હયે વો કયા પયેછાને કયા જાનેતું
દેખો છોડો વાકી બાતેં બહેતર કબ હયે અયેસી બાતે
સબ હયે અયેસી તયેસી બાતેંતુ હયે જયેસી વેસી બાતેં—વાહી.
યાંકે રાજાજીકી બસતીકો મંએ અછી નગરી પહેછાનેથા
ઉસમેં અયેસે પ્રીતને નીકલે કયા જાનેથા કયા જાનેથા
તઓબા અયે લાચારી તઓબા તઓબા ખાલીકબારી તઓબા
મુશકીલ હયે બીમારી તઓબા તઓબા યે દુશવારી તઓબા
ખુબ હયે તેરેદમ તેરે બેલકો સમજે હમ મુજે દેગી કયાતુ ગમ
તુજે જાનતે હયે હમ હાં જાવો જાવો ઢુંઢો ઢાંઢો
ઘરમેં પાની ભરને વાલા——અયેસે.

૫૧—બોલ રીઝાલ તેરે મુંહમેં પડે છાલે—તર્જ.

નીરમલા——બોહત રીઝાલે હમને અયેસે દેખે ભાલે પડે મુંહમેં
તેરે છાલે યે દુવા કરૂં કઓન તેરા નામ કયા હયે યહાં
તેરા કામ બોલ જલદી બદ લગામ મંએ પતાસુનું, કાંસે
આયા હયે આવારા હયે તુ રંડવા યા કુંવારા કઓન દેસ
હયે નાકારા કુછ જવાબલું જલ્દ બતા મુજે પતા ખુબ મીલા
કયા હયે અતા પતા અરે કઓન ગયા આયા કહાંસે તુ—બો.

૫૨—સમજ ગવારી તુજે ગધેકી સવારી—તર્જ.

તાજુલમુલુક——તુ સુન ભીકારી તુ હયે કહાંકી ગવારી તુજે
ગધેકી સવારી યે દુવા કરૂં, કોઇ સરકો તેરે છાંટે તેરે
કાન નાક કાટે, પડે મુંહમેં તેરે કાંટે, કભી દવા નહું, દુર
હો દીવાની મેરી દેખ નઓ જવાની બની ઉસપે તુમ-
સતાની બીનંબીયાહબી હું ઓર બીયાહબી હું અરી
બલા બેદ સુના બેદ સુના હુવા સીના સપ્રા તેરા જીગર
ખુલા કઓન દેસકી તુ——તુ સુન.

ગજલે નાસીખ.

૫૩—ચતરા—આતીશે ઇશક વો હયે જીસમેં સમંદર જલ જાયે.
એક શરર જાયે જો પથ્થરમેં તો પથ્થર જલ જાયે.
પરે પરવાના હયે કયા શમયે, રૂખે જાનાં પર.
ગર પ્રીશતાબી કોઇ આયે તો શહપર જલજાયે.
તન બદન ફુંક દીયા હયે તપે ફુરકતને મેરા.
કયા અજબ હયે જો મેરે જીસ્મસેબીસ્તર જલજાયે.

૫૪—ઇશકઆરા કાતીલ બનકર માર માર કરતા—તર્જ.

સબખ્વાસેં—ઇશક વહશત બનકર સરપર ખ્વાર ખ્વાર કરતા
ઝાલીમ કાતીલ મુઝી બનકર માર માર કરતા,
આશીક આખાર વહશીબનકર જાનીસાર કરતા
ઉલપ્રત મારા જંગલ ફીરકર દીન ખ્વાર કરતા
ધન મન તજકર, વહશી બનકર, આપ્રત લેકર,
મઝહબરદકર, મજનું હોકર, જગકે અંદર,
ગાલીયાં સુનકર, દરદર પડકર, ગીરકર ફીરકર,
આહેં ભરકર, બહરે દીલબર આખીર મરકર
જાંનીસાર કરતા—ઇશક.

૫૫—સરવર ભટકત ન ચલે તોરી સમજસે હારી—તર્જ.

નીરમલા—બરતર ચટકત ન ચલો ઇસ સમજસે મંએં દુખયાર,
શર્મસારી, જુદાજુદા કરો બુવા કહત મંએતો હારી—બરતર.
પીતસેતો સાપ્રથીફીર દીલ કાહેકો બોલત બોલત અબ લાખબારી
કયું મોહે ઘેરત છેડત ઇસ શરમસે મરજાતી હું સુન પીઆરી-બર

૫૬—મેરી સખી સાવન આયે—તર્જ.

સુલતાવત—મોરી સખી સાવન આયો બીરખા રૂત ખાકમાં જીરા
જલત હરઆન પ્યારે સાજન બીના—મોરી સખી.
ચારતરફસે ઘટા ઉમડ ઉમડકારી આઇ મોરી, અંખી
યાં ભરભર આયે હરઆન પ્યારે સાજન બીના—મો.

૫૭—જો જીચાહે સુને ફુલવલે હયે યે બડી ખુબ—તર્જ.

નીરમલા—સુને બાગમેં જા ફુલ મગર ફીઝીએ ન મક-

ગુલ કીસી બાગમેંકા ફુલ બીના રાઝી બાપકે,
યહી ચેરીકી હયે અર્ઝ ખુશી બાપકી હયે ફર્ઝ,
હયે યે સબસે બડા કર્ઝ રખો સરન આપકે.

૫૮—હુવે નસીબ નેક હમારા શુકરાના હયે મઓલાકા—તર્જ.

સબ—હયે અજબ બખ્ત હમારા શુ કરાના હયે અલ્લાહકા,
ધ્યાનથા જાનકો જીસકા વો બાગ પીયારા પાયા,
મહપારા સીતારા ચમકા રઓશન હયે નસીબા ઉસકા,
હયે ચાંદકોભી હયેરાની ઓર મહેરકો હયે પરેશાની,
હયે સબમેં વો લાસાની પ્યારા મતવાલા બાંકા,
સબ ધ્યાન કરો આખીરકા કયા ગુલ યે દીલઆરા નીકલા

૫૯—જહાંનકે બશર બને મુનશી—તર્જ.

ચતરાવત—જહાનકે અગર મીલે મુનશી સારે દરીયા બને સીયાહી સારી ધરતી બને તખતી તોરે યે અહેસાં લીખે ન જાએ મીલી આસ મોરી—જ.

૬૦—કયાં હમ પલટનમેં ભરે હુયે હયે લછછન—તર્જ.

સબ—હમ કયા પટલનમેં જમે હુયે હયે લુચ્ચે ચઓસઠ લાખ
૧—બહેકાઉં રલાઉ ભુલાઉં બનાઉં કરૂં મંઓ યેહી બાત
૨—ફડક ધડક તડક ભડક ઉઠાકે મારૂં હાત
૩—ઝટક પટક કડક તડક સુલાકે મારૂં લાત
૪—તુમેં કોઇ નહી જાને મુજે હાં સબજાને કયા હયે મેરી બાત.
૧—લાખોં સીધી લાખોં ઉલટી કરકે લુટેં હમ
૨—દઓલત લુટે ઇઝઝત લુટે કયા હયે હમકો ગમ
૩—લુટે કયા તુમને અયે બેટે હમને લુટે ગાઊં
૪—તુમહો સબતોં ખોટે મોટે નાદાનોંહો છોટે છોટે હમ હયે આકીલ મોટે મોટે સબમેં અપના નાઊં—હમ કયા.
૧—તીન બરસતક માલ ચુરા કર ઝરસે થયેલી અપની ભરકર લોટે અપને ઘર.
૨—હમ અલબેલે જગકો પછાડા ધરકા દેવે પાઇ ન ભાઠા લાખ આવર હયે અપના અખાડા સબ દુનયા અંદર.

સબ—ચાહે જીસકો દઓલત દેવે ચાહે જીસકો નેઆમત દેવે
ચાહે જીસકો ઇઝઝત દેવે ચાહે જીસકો હુરમત દેવે
હમ બંદા પરવર હરએકસે હમ લેવે ખીદમત સબસે
બડકર અપની શૌકત હમ દુનયામેં અહલે ઇઝઝત
દુનયામેં હમ સબકે અપસર અખતરે અનવર
બદરે મુનવ્વર હમસે સબ કમતર—હમ કયા.

૬૧—ન બોલો તારા તારા વો તારા હયે ન્યારા—તર્જ.

ચતરાવત—કહો ન તારા તારા વો પ્યારા હયે ન્યારા—કહો.
વો ચશમોંકા તારા નસીબોંકા તારા અજબ દીલઆરા—ક.
ચંદર હયે કારા કારા સુરજ હયે લાલ સારા સુરજ.
ચંદરસે ન્યારા નસીબોંકા તારા—કહો.
મુંહપે કહે દુંગી અગર પુછે કોઇ હશરકે દીન.
મંએ ખતાવાર નહીં આંખોંકી સબ હયે તકસીર.
ફુલોંકો દેખીયે બુલબુલકી આંખસે,
બુલબુલકો દેખીયે તુમ ગુલકી આંખસે—કહો.

૬૨—અયે મોરે પીતા પ્યારે મનમોરે લગી હયે આગ—તર્જ.

ચતરાવત—અયે પ્યારે પીતા હમરે દીલમાંરે લાગી હયે આગ
કયેસે જીયું કયેસે જીયું યે જાન હાયે મંએ અપની
ખોઊં નીસદીન પલછીન ગંમ સહે મન યે હરદમ
હમદમ સીલગે હયે તન યે વાગે—અયે.
નાઝ લાડકી ભોલી ભાલી દુખ દુખ સહે હાયે
રાજબાગકા માલી વાલી નીરદોસ હયે વાએ દીલ.
ફીગાર હું, હાલેઝાર હું, સોગવાર હું, નાગવાર હું,
બે કરાર હું, શરમ સાર હું. વાયે—અયે.

૬૩—જએ બોલો ખુશીકે દમકી—તર્જ.

સબ—જયે મચી ખુશી ખુરરમકી અબ લાગી હયે રૂત સબગમકી
બર આએ મકસદ પ્યારીકે દીલકા સાઅત નેકીકી ચમકી
પરવરદીગારકા શુક્ર બજાઓ કીહયે નીગાહ કરમકી—જયે.

૬૪–લો ચોરો ખુલી તુમારી–તર્જ.

રાજ—સબ ચોરી ખીલી તુમારી. કરકે નીયારી દેવ સવારી
ગુલશન બાડી લુટી સારી પરસતાનકી પીઆરી તુમ
લબાડી પકડે જુવારી સાથ તુમારે દીલબર વારી ખેલ
જુવાબાઝી હારી પરેશાનથી દુખયારી લાચારી બની
બીયારી સાથ સીધારી દેવ નયારી મનકે શીશેમેં
ઉતારી દેવ ઝાતસે કી હુશયારી—સબ.
ચોરનકો રાજ કયા દે જુવારીકો તાજ કયાદેં બદીકે
શહેર બીચ લુચ્ચી સરદારી—સબ ચોરી.
તુમહો રહેઝન પુરેપુરે ફુલ ચુરાકર પરીયાં ધુરે માલ
હઝમકર કબઝેમેં લાયે સબ લોગનકે તંઈ ચકરાયે—સબ.

૬૫–એજી હાલ સુનો મેરે જીકા–તર્જ.

તાજુલમુલુક—કહું હાલ મંએ સબ અપને જીકા, હું ચેર
મંએ એક દેબીકા, પહેછાન ગયા દીલ આસીકા
સબ મકસદ ઇસ શહેઝાદીકા—કહું હાલ.
પરકામ હુયે ગે દુશવારીકા હુયે પુજાકામ પુજારીકા
નહી હુકમ મુઝે હુયે શાદીકા—કહું હાલ.

૬૬–દેબીકો મનાઉં બતીયાં યું સારી આજનીબટ ગઇ–તર્જ.

ચતરાવત–દેબી જા મનાઊં મનશાહો પુરી આજ યે સબ મોરી–દે.
શુભ ઘડી સુભ ગડી આકે વાકે દુવારે બંદી તીરથયોકી–દે.

૬૭–ઓ દેબી તોરે દુવારે શાહી દરબારે પુજન ભજન–તર્જ.

સબ—પ્યારી દેબી રાજ દરબારે તોરે દુવારે ભજન કરન, પુજન
આએ આસા દીલકી પુરન કર સોનેકા સગરા દેવે બંધાયે–પ્યા.
ઉદ અગર ચંદન સંદલ તન્ન મન્ન ધન્ન અન્ન જલપાન ભજન
સુનાયે પુજન લાવે આરતી તુ માંગે ચાહે સગર તોહે વો દેવેંગે લાયે.

૬૮–તુમ કઓન બશર હો કહાંસે આએહો આદમઝાદ–તર્જ.

બકાવલી–હો કઓન બશર તુમ આએ કહાંસે કહેદો આદમઝાદ
કીસમે ધ્યાન હો કીસ ગ્યાનમેં હો કયા માંગતે હો હમ [illegible]

મુજ દેવીકા ફીસ તઓરસે તુમકો અયાં હુવા ઇસરાર,
ફીન પતા દીયા અઓર જતા દીયા ઇસ મંદીરકા અએતાર.

૬૯—આસા સારી જીકી પુરન જાને હો—તર્જ.

ચતરાવત—મનશા મોરે જીકી તુ સબ જાને હો—મનશા.
તોરા બંદાજએસે તાજ વએસીમોકો કીજે આજ,
દોનોં મીલાકે અબ શાદી કરાઓ—મનશા.

૭૦—યા કરીમના યા રહીમના મોરાના દીર ગુલબદન—તર્જ.

બકાવલી—યા હકીમના યા રહીમના મેરા પ્યારા રંગીતન,
થાજો સંગ લાયા રંગ અસલી ઢંગ—યા હકીમના.
ખુબ પ્યારે યહાં હમસે આકે મીલે હમરી સઓાતન,
દુલારીકે બખ્ત ખુલે હમરી આંખેં હુઇ મુપતમેં બદનામ
કરના આમ ખુરા કામ—યા.

૭૧—મંએ દુખીયા નહીં આઇ ભાઇ રહે—તર્જ.

બકાવલી—કીસમત યાં લાઇ ભાઇરે—કીસમત.
કુદરતે હક ને ખીંચકે લાઇ,
ખુદસે મંએ નહીં આઇ ભાઇરે—કીસ.
આગ છુપીથી રાખકે અંદર,
ઉસકો હવાને ઉડાઇ ભાઇરે—કીસમત.

૭૨—ઓ ફુલે વાલી પરી દેખલો ઝરી—તર્જ.

તાજુલમુલુક—ઓ ગુલવાલી પરી દેખલો સહી
યકીજાન છુટી રંજસે ગંમભરી પરી હું—ઓ.
ટલ ગયા આખીર જાનસે રંજોકા રંજ,
યે આઇ નેક ઘડી દેખલો ઝરી—ઓ.

૭૩.—ઇનકી મોહબ્બત પ્યારમેં બંદી ફસી આઝારમેં—તર્જ.

બકાવલી—ઇનકા હએ દીલ દીલદારમેં ઓર મંએ ફસી આઝારમેં
પથ્થર બનું દીયે હુઆ ઇંદરને હએ દરબારમેં
હમ કઓમ ઓરતસે યે જબતક હાર આવારા નહીં

ગેબસ નહો બેપર નહો મઝલુમ બેચારા નહો શાદીપે
વાં મુજસે રઝાપા કર અગર પ્યારા નહો પથ્થરસે, મેરે
જીસમકો વાંતકકે છુટકારા નહો ભલા હુવાપથ્થરસે, છુટી
રંગ નએ મંએ લુટી તેરી મહેરે દયાસે સાજન
દુખકી ડોરી ટુટી—ભલા.

૭૪-કામ રબકી મરઝી કયા જાને દુનયા મતલબ અપના જાને-તર્જ

બાકા૮ કામ બાતેં હકકી કયાજાને સબ જગ બહેતર અપના જાને
જો સરપર જીસકે બીપતી હયે વો સમજે યા અલ્લાહ જાને-કો.
મંએ સબ જાનું તુ કયા જાને બોલા હએ ઇન્દર રાજાને
નુરીમેંનુર બસા જાને જો આદમીયોંસે મીલા જાને જબ
રંગોંકા રંગ વો પા જાને—કોઇ.

૭૫ કયા હીલા પાયા ગએબી શાદીકા રાજા ઇન્દર—તર્જ.

સામ—યેહીલા કયેસા પાયા શાદીકા રાજા ઇંદર યે અહેસાં,
નુરી ખાકીને જાના એ અહેસાં રંગ લાયા પુરાપુરા શાહો શાહીકા-યે
શાહપીસર ન્યારા અયેસા દેખ હુશયારી મેલ મીલાયા સજાયા-યે.
ગુલશન ગુલબનરઓશન સફાસફા હરદમહરપલ ખુર્રમ સજાસજા
શબ્નમ મોરાન ગાના બના નયા નયા કએસી યે દુલહન બની
ઓર ગુલ ચુને ચુને—યેહીલા.

તમ્મત તમામ શુદ.